

ще ѿзгѣбиши живѣтъ ти си. Кантаркѣсъ като чѣлъ тѣа дѣмы, оуплашилсе, ѿ се поклонилъ. Тогава го завели въ палатѣтъ при Александрѣ: а Александръ сѣделъ въ царскіѣтъ столѣ оукрашенъ съсъ злато ѿ каменѣ многоцѣнны. Кантаркѣсъ като видѣлъ Александрѣ поклонилъ мѣ се, ѿ мѣ далъ писмѣто, ѿ сѣделъ та се оучѣдвѣалъ на хѣвостѣта мѣ, защото Александръ ѿмалъ на главѣта си корѣна голѣма оукрашенѣ съсъ ѣдаръ маргаръ, ѿ Сплетѣна съсъ листѣта на-Мѣрсѣнатъ.

АЛЕКСАНДРЪ ПРОЧИТА ПИСМОТО.

Александръ като прочелъ писмѣто, ѿ видѣлъ какво мѣ писѣвалъ Дарій, рѣсѣрдилсе много, ѿ рѣкѣлъ на-Кантаркѣса: Не приличѣ на царѣ Даріѣ като глѣда съ главѣта, да се совѣтова съ нѣѣте: Македоніѣ ни ѣ такава бакто се чѣни на Даріѣ. ѿ повелѣлъ да напишатъ Ѣтѣтъ на-Даріѣ.

ѢТѢТЪ АЛЕКСАНДРОВЪ НА ДАРІѢ.

Александръ царѣ Македонскіѣ сынъ Філіпповъ ѿ Ѣлѣмпіѣдинъ царѣта, на царѣ Даріѣ Персѣдскіѣ. Писмѣто ти прочѣтохъ, ѿ ти блѣгодаримъ, защото си оумилостѣвилъ Македоніѣ, ѿ ѿ прѣщашъ дѣвѣръ господѣрь. Повелѣвашъ да дѣйдемъ ѿ ѿзъ да ти работимъ, но Ѣтрѣче коѣто сѣчи малѣко Ѣтъ мѣйка си, не ѣ достѣино за такава честь. Чѣкай ме слѣдъ